

Ταξική Οργάνωση Και Οριζόντιες Διαδικασίες Ενάντια Σε Κάθε Εξουσιαστική Δομή

Συναντάμε την τραγική ειρωνία να βλέπουμε τον Φορτσάκη να επικαλείται τα λεγόμενα του Μαρξ για να κλιμακώσει την επίθεση του προς το κοινωνικό σύνολο. Ποινικοποιεί έτσι τον συνδικαλισμό στην Πανεπιστημιακή κοινότητα στο πλαίσιο της ευρύτερης καταστολής κάτω από τις επιταγές του κράτους και του κεφαλαίου. Όπως ανακοινώνει, **καταλύει την αγωνιστική δομή των φοιτητικών συλλόγων επιχειρώντας να τους υποκαταστήσει με απρόσωπες και αποξενωμένες διαδικτυακές διαδικασίες.** Η κατάργηση των φυσικών διαδικασιών οδηγεί εκβιαστικά στο μονόδρομο του άσπρου-μαύρου, στη λογική της ανάθεσης και στην επιφανειακή κρίση των κοινωνικοπολιτικών τεκτενομένων, αφού απουσιάζει η συνδιαλλαγή απόψεων. Αυτό ουσιαστικά λειτουργεί πλέον σαν μεταβατικό στάδιο για την εφαρμογή του Οργανισμού, ο οποίος εισαγει το «Νέο Πανεπιστήμιο» της ελίτ και της απόρριψης φοιτητών.

Η εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου και το νέο πανεπιστήμιο έρχεται να εδραιωθεί με τη λογική αυθαιρεσίας των πρωτανικών αρχών και ειδικότερα στο ΕΚΠΑ με το προληπτικό lock-out που επέβαλε ο Φορτσάκης. **Η πολιτική μηδενικής ανοχής στο κλάδο της εκπαίδευσης έρχεται να συμπληρωθεί από τις εισαγγελικές παρεμβάσεις και επεμβάσεις στα σχολεία, στο μαθητικό και καθηγητικό σύνολο έτσι ώστε να εξολοθρευτεί οποιαδήποτε αγωνιστική συνείδηση.**

Ως απάντηση στην αστική τρομοκρατία φοιτητές, μαθητές και καθηγητές παρουσίασαν εξαιρετικά ανταντακλαστικά και συνέταξαν μια από τις μαζικότερες πανεκπαιδευτικές πορείες των τελευταίων χρόνων. **Προφανώς, δε θα μπορούσαν να λείπουν οι δυνάμεις καταστολής από την πρωταρχική προσπάθεια οικοδόμησης ενός ταξικού κινήματος από τα κάτω.** Η πορεία κατευθυνόμενη στο Πολυτεχνείο με στόχο την εκτέλεση αγωνιστικών αποφάσεων των φοιτητικών συλλόγων προς έκπληξη τους βρήκε την πύλη στην οδό Στουρνάρη κλειδωμένη από τους φύλακες κάτω από τις απειλές του πρύτανη Γκόλια, ενώ βρισκόταν υπό τη

συνεχή επίβλεψη των μπατσοκρατικών δυνάμεων. Χωρίς δισταγμό σπάσαμε στη πράξη το lock-out, ανοίγοντας τις πόρτες όπως οριζόταν από την απόφαση του συλλόγου μας. Κατευθείαν βιώσαμε την εφόρμιση των ΜΑΤ με τη συνήθη τακτική της ελληνικής αστυνομίας, που εξαπολύει κατά αμάχων χειροβομβίδες κρότου λάμψης και χημικά, στριμώνχοντας στο τοίχο και χτυπώντας ασύστολα όσους δεν προλαβαν να μπουν. Μετά την επίθεση, τα μπλοκ διαχωρίστηκαν και 400 άτομα κατάφεραν να μπουν στο Πολυτεχνείο, ενώ οι υπόλοιποι 200 με το πέρας της σύγκρουσης συγκεντρώθηκαν στην πύλη Τσιτίτσα. **Όσο πληγωθήκαμε από τα ΜΑΤ, άλλο τόσο πληγωθήκαμε που δε ζήσαμε**

το μαζικότερο συντονιστικό της τελευταίας διετίας. Την ίδια ώρα που οι πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης δημιουργούσαν ένα νέο Πολυτεχνείο, η οργανική πολιτική καθοδήγηση (των 6 ατόμων) μέρος του μετώπου ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα φοιτητικά με αδιαφανείς διαδικασίες μακριά από το συλλογικό πνεύμα πήρε χυδαία απόφαση και με τη δύναμη της ντουντούκας ανακοίνωσε πως αποχωρούμε συντεταγμένα από το χώρο, δηλώνοντας ανακριβώς πως "το μπλοκ ΦΜΣ δέχεται επίθεση".

Σε συνέχεια του πολιτικού σκηνικού που αντικρίσαμε την Πέμπτη, μετά από ένα (συγκριτικά άμαζο) πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, ενώ οι σύλλογοι κατάφεραν να ξαναμπούν στο Πολυτεχνείο παρά την κρατική περιφρούρηση, αποχώρησαν πάλι με κριτήριο την απόφαση των πολιτικών συλλογικοτήτων. Μπορούμε να δεχτούμε πως ήταν μεγάλη η πίεση κάτω από τις ρητές εντολές της αστυνομίας για εκκένωση του χώρου μέσα στο χρονικό όριο μίας ώρας, αλλά σίγουρα δε συγχωρούμε την τροπή σε φυγή μετά από κους-κους παραγόντων που τελικώς λειτουργούν ενάντια στην επιθυ-

μία των φοιτητών. Σα να μην έφταναν όλα αυτά, συντονιστικό δε ζήσαμε ούτε στον τριήμερο εορτασμό της 17 Νοέμβρη. Δε νοείται να παραβιάζονται τόσο αισχρά οι αποφάσεις των φοιτητικών συλλόγων από καμία συνδικαλιστική δύναμη, που εν τέλει φανέρωσε την εργαλειακή χρήση της δράσης της.

Στη μαζική πορεία της 17 Νοέμβρη ζήσαμε τη μεταβολή του κράτους μηδενικής ανοχής σε κράτος μηδενικής ελευθερίας. Η περιστολή των δικαιωμάτων της κοινωνίας φαίνεται να εισάγεται ως αξιακή θέση ενός Κράτους που, προκειμένου να διασφαλίσει τα κεκτημένα του Κεφαλαίου των προηγούμενων ετών, καταστέλλει άγρια και λυσσαλέα. Όμως, αυτή η στάση δηλώνει αδυναμία, καθώς η αντικοινωνική πολιτική που εφαρμόζεται δεν χαίρει κοινωνικής συναίνεσης. Το ερώτημα που γεννάται την τελευταία εβδομάδα είναι αν μπορούμε να απαντήσουμε πατώντας πάνω στην αδυναμία που παρουσιάζει το εξουσιαστικό σύμπλεγμα. Θα αναζητήσουμε την απάντηση σε λογικές πολιτικής συγγένειας και καθοδήγησης ή στις ρίζες της κοινωνικής πάλης; Ήρθε η στιγμή να αποτινάξουμε την πολιτική της ηττοπάθειας και να οργανώσουμε εμείς οι ίδιοι τους συλλόγους μας πάνω στα πλαίσια της ταξικής πάλης με οριζόντιες και αντιθεσμικές διαδικασίες, γιατί η χειραφέτηση των ζωών μας μπορεί να επέλθει μόνο από εμάς τους ίδιους.

Προτάσεις Δράσεων

- Κατάληψη Δευτέρα 24/11 – Πέμπτη 27/11
- Δράσεις μέσα στην κατάληψη:
 - Δευτέρα, προβολή ταινίας «Το μίσος».
 - Τρίτη, συλλογικό ψήσιμο και τζαμάρισμα με μουσικά όργανα
 - Τετάρτη, εκδήλωση-συζήτηση
«Εργασιακή προοπτική και κρατική καταστολή»
με καλεσμένο ομιλητή από το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών.
Θα ακολουθήσει Hip- hop LIVE
- Συμμετοχή στην απεργία 27/11 Πέμπτη 11.00 με προσυγκέντρωση στο Μουσείο (Πατησίων)
- Συντονιζόμαστε με τους υπόλοιπους συλλόγους φοιτητών, εργαζομένων, μαθητών και καθηγητών τόσο σε επίπεδο ΕΚΠΑ, όσο και ευρύτερα και κινούμαστε σε κατεύθυνση συνδιοργάνωσης πανπανεπιστημιακής συνέλευσης.
- Συνέλευση την επόμενη Παρασκευή στις 13.00.

ClassROOM Συλλογικότητα Φοιτητών Τμήματος Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών